Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) Judecător Jomiru-Niculiță V.

Dosarul nr. 3r-430/26
2-24051297-02-3r-25062026

D E C I Z I E

1 octombrie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SRL „Nagoltrans”, administrator Onofrei Octavian împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 2 iunie 2026, emisă în cadrul cauzei de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Nagoltrans”, Onofrei Octavian și Onofrei Augustin împotriva Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților privind anularea în parte a deciziei Comisiei pentru etică și disciplină din data de 1 aprilie 2024,

și acțiunea în contencios administrativ înaintată de Zagnat Cristian împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și Disciplină privind anularea actului administrativ individual defavorabil, terți SRL „Nagoltrans”, Onofrei Octavian și Onofrei Augustin,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 10 mai 2024, SRL „Nagoltrans”, Onofrei Octavian și Onofrei Augustin s-au adresat cu acțiune către Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților privind anularea în parte a deciziei Comisiei pentru etică și disciplină din 01 aprilie 2024.

La 21 mai 2024, Zagnat Cristian s-a adresat cu acțiune către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și Disciplină, terți SRL „Nagoltrans”, Onofrei Octavian și Onofrei Augustin privind anularea deciziei Comisiei pentru etică și disciplină din 01 aprilie 2024.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 iunie 2025 s-a dispus conexarea cauzelor de contencios administrativ enunțate mai sus.

Prin cererea din 1 aprilie 2026, SRL „Nagoltrans” și Onofrei Octavian au solicitat succesiunea în drepturi, din motivul că la 24 martie 2026 a fost încheiat contractul de cesiune, prin care SRL „Nagoltrans” ca cedent a transmis către Onofrei Augustin ca cesionar totalitatea drepturilor patrimoniale, litigioase și conexe din raporturile juridice existente sau viitoare în legătură cu persoana Zagnat Cristian și anume relațiile din dosarul care la momentul semnării contractului se află în examinare la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani).

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 2 iunie 2026, s-a respins cererea cu privire la succesiunea de drepturi depusă de SRL „Nagoltrans” și Onofrei Octavian.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 5 iunie 2026, SRL „Nagoltrans”, administrator Onofrei Octavian au declarat recurs prin care au solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii privind succesiunea în drepturi.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a invocat că instanța de fond a interpretat restrictiv natura raportului juridic litigios și obiectul contractului de cesiune din 24 martie 2026, fără a examina complet efectele juridice, patrimoniale și procesuale ale acestuia. A susținut că cesiunea nu s-a limitat la transmiterea dreptului de a contesta un act administrativ, ci a vizat totalitatea drepturilor patrimoniale, litigioase și conexe rezultate din raporturile juridice existente sau viitoare cu Zagnat Cristian, inclusiv cele aferente cauzei aflate pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcan

În acest sens, partea recurentă a arătat că instanța urma să verifice nu doar caracterul transmisibil al dreptului de contestare a actului administrativ, ci și dacă raporturile juridice deduse judecății produc sau pot produce efecte patrimoniale, civile și procesuale asupra participanților. A relevat că decizia Comisiei pentru Etică și Disciplină privește conduita avocatului Zagnat Cristian în raport cu SRL „Nagoltrans” și persoanele fizice implicate, inclusiv pretinsele abateri disciplinare, netransmiterea materialelor deținute în original și pretinsul conflict de interese, circumstanțe care, în opinia sa, pot genera consecințe juridice și patrimoniale ulterioare.

Totodată, partea recurentă a susținut că instanța de fond nu a analizat suficient interesul juridic și patrimonial al cesionarului Onofrei Augustin. A subliniat că acesta participă deja la proces, atât în calitate de reclamant în acțiunea privind anularea în parte a deciziei disciplinare, cât și în calitate de terț în acțiunea înaintată de Zagnat Cristian.

Prin urmare, admiterea succesiunii nu ar presupune introducerea în proces a unei persoane străine de raportul litigios, ci recunoașterea procesuală a transmiterii drepturilor către o persoană care are deja o legătură directă cu situația juridică examinată. În opinia părții recurente, instanța trebuia să verifice interesul procesual al cesionarului, derivat atât din contractul de cesiune, cât și din participarea sa anterioară la raporturile litigioase.

Cu referire la art. 70 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea recurentă a argumentat că succesiunea procesuală nu este limitată la transmiterea unor creanțe certe, lichide și exigibile, norma reglementând inclusiv transferul de datorie și alte cazuri de subrogare. A susținut că instanța trebuia să examineze existența unei transmiteri efective a drepturilor și obligațiilor relevante pentru cauză, fără a limita analiza la existența unei creanțe clasice. În acest context, a apreciat că natura administrativă a litigiului nu constituie, prin ea însăși, un impediment pentru admiterea succesiunii, cu atât mai mult cu cât prima instanță a recunoscut posibilitatea aplicării acestei instituții în cauzele de contencios administrativ.

De asemenea, partea recurentă a invocat că soluția pronunțată asupra legalității deciziei disciplinare ar putea influența eventuale litigii civile ulterioare. A subliniat că, în ipoteza anulării deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină, Zagnat Cristian ar putea formula pretenții privind repararea prejudiciului, atingerea adusă reputației profesionale sau alte pretenții patrimoniale și nepatrimoniale împotriva societății ori a persoanelor fizice implicate. Din această perspectivă, a susținut că cesiunea urmărește transmiterea către Onofrei Augustin inclusiv a poziției juridice rezultate din raporturile cu avocatul, iar instanța nu a examinat relevanța acestor posibile consecințe și nu a explicat de ce drepturile patrimoniale și litigioase conexe, indicate expres în contract, nu ar putea fi preluate de cesionar.

În continuare, partea recurentă a calificat abordarea primei instanțe drept formalistă, susținând că respingerea cererii împiedică reflectarea în plan procesual a modificărilor intervenite în raporturile juridice materiale. A relevat că existența contractului de cesiune nu a fost negată și că instanța nu a constatat nulitatea acestuia, însă a refuzat să îi recunoască efecte procesuale fără o examinare detaliată a conținutului său și a drepturilor concrete transmise.

În final, partea recurentă a susținut că prima instanță trebuia să distingă între dreptul personal de contestare a actului administrativ, drepturile patrimoniale și litigioase conexe, interesul procesual al cesionarului și eventualele efecte civile ale soluției din contenciosul administrativ. A apreciat că lipsa acestei distincții a determinat adoptarea unei soluții premature și insuficient motivate, solicitând admiterea succesiunii în drepturi, iar, în subsidiar, casarea încheierii și remiterea chestiunii spre rejudecare pentru examinarea completă a efectelor contractului de cesiune.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, însă pînă la data examinării prezentei cereri de recurs, nici o referință nu a fost depusă.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*".

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) a emis încheierea recurată la 2 iunie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 5 iunie 2026. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de SRL „Nagoltrans", administrator Onofrei Octavian, la 5 iunie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, SRL „Nagoltrans”, administrator Onofrei Octavian a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată de administratorul SRL „Nagoltrans”, Onofrei Octavian (f.d.190).

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de SRL „Nagoltrans”, administrator Onofrei Octavian, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, la 10 mai 2024, SRL „Nagoltrans”, Onofrei Octavian și Onofrei Augustin s-au adresat cu acțiune către Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților privind anularea în parte a deciziei Comisiei pentru etică și disciplină din 01 aprilie 2024.

La 21 mai 2024, Zagnat Cristian s-a adresat cu acțiune către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru Etică și Disciplină, terți SRL „Nagoltrans”, Onofrei Octavian și Onofrei Augustin privind anularea deciziei Comisiei pentru etică și disciplină din 01 aprilie 2024.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 iunie 2025 s-a dispus conexarea cauzelor de contencios administrativ enunțate mai sus.

Prin cererea din 1 aprilie 2026, SRL „Nagoltrans” și Onofrei Octavian au solicitat succesiunea în drepturi, din motivul că la 24 martie 2026 a fost încheiat contractul de cesiune, prin care SRL „Nagoltrans” ca cedent a transmis către Onofrei Augustin ca cesionar totalitatea drepturilor patrimoniale, litigioase și conexe din raporturile juridice existente sau viitoare în legătură cu persoana Zagnat Cristian și anume relațiile din dosarul care la momentul semnării contractului se află în examinare la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 2 iunie 2026, s-a respins cererea cu privire la succesiunea de drepturi depusă de SRL „Nagoltrans” și Onofrei Octavian.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 5 iunie 2026, SRL

„Nagoltrans”, administrator Onofrei Octavian au declarat recurs prin care au solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii privind succesiunea în drepturi.

În condițiile cauzei, Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată încheierea instanței de fond din 2 iunie 2026 , din considerentele ce succed.

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, „*procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169–171”.*

În conformitate cu art. 70 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*în cazul ieşirii uneia dintre părţi din raportul juridic litigios sau din raportul stabilit prin hotărîre judecătorească (deces, reorganizare, cesiune de creanţă, transfer de datorie şi alte cazuri de subrogare), instanţa permite înlocuirea părţii cu succesorul ei în drepturi. Succesiunea în drepturi este posibilă în orice fază a procesului”.*

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „*actele săvîrşite pînă la intrarea în proces a succesorului sînt obligatorii lui în măsura în care ar fi fost obligatorii persoanei pe care succesorul în drepturi a subrogat-o”.*

Potrivit art. 823 alin. (1) din Codul civil, „*o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior”.*

Conform art. 823 alin. (4) din Codul civil, „*sunt incesibile, sub sancțiunea nulității absolute, creanțele privitoare la încasarea pensiei alimentare și la repararea prejudiciului cauzat vieții și sănătății persoanei, precum și la alte drepturi legate de persoana creditorului.*

În conformitate cu art. 827 alin. (1) și (2) din Codul civil, „*drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. Odată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii”.*

Potrivit art. 838 din Codul civil, *„regulile privind cesiunea creanței se aplică în modul corespunzător și în cazul cesiunii altor drepturi”.*

Totodată, conform art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrative”.*

În conformitate cu art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ”.*

Urmare a celor relatate mai sus, Completul judiciar conchide asupra netemeiniciei argumentelor invocate de partea recurentă și legalității soluției adoptate de instanța de fond. Or, succesiunea în drepturile procedurale, reglementată de art. 70 alin. (1) din

Codul de procedură civilă, presupune o modificare a titularului drepturilor sau obligațiilor din raportul juridic material dedus judecății, care determină ieșirea uneia dintre părți din acest raport și înlocuirea sa cu succesorul în drepturi. În consecință, încheierea unui contract de cesiune nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru admiterea succesiunii procesuale, fiind necesar ca transmiterea invocată să privească tocmai situația juridică materială care formează obiectul cauzei.

În speță, acțiunile conexate au ca obiect anularea, în tot sau în parte, a deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din 1 aprilie 2024. Prin urmare, raportul juridic litigios supus examinării privește legalitatea soluțiilor adoptate în cadrul procedurii disciplinare desfășurate în privința avocatului Zagnat Cristian. În limitele acestui obiect, instanța nu este chemată să soluționeze o pretenție privind încasarea unei creanțe a SRL „Nagoltrans” împotriva avocatului și nici să stabilească întinderea unor obligații civile patrimoniale ale acestuia față de societate.

În acest context, Completul judiciar respinge critica potrivit căreia prima instanță ar fi redus nejustificat obiectul contractului de cesiune la transmiterea dreptului de contestare a actului administrativ. Pentru soluționarea cererii de succesiune, relevanța contractului trebuia apreciată prin raportare la obiectul concret al procesului. Chiar dacă formularea contractuală invocată de partea recurentă cuprinde totalitatea drepturilor patrimoniale, litigioase și conexe din raporturile existente sau viitoare cu Zagnat Cristian, caracterul general al acestei formulări nu demonstrează că s-a transmis situația juridică materială în temeiul căreia SRL „Nagoltrans” contestă decizia disciplinară.

Menționarea expresă în contract a dosarului aflat pe rolul instanței exprimă intenția părților contractante de a atribui cesiunii efecte asupra procesului, însă nu înlocuiește verificarea condițiilor legale ale succesiunii. Calitatea de succesor procesual se dobândește în condițiile art. 70 din Codul de procedură civilă, ca efect al transmiterii drepturilor sau obligațiilor materiale relevante pentru litigiu, iar nu exclusiv prin voința părților de a modifica componența participanților la judecată.

Completul judiciar reține că prevederile art. 823 alin. (1), art. 827 și art. 838 din Codul civil permit cesiunea creanțelor și, în mod corespunzător, a altor drepturi, în limitele caracterului lor transmisibil. Aceste dispoziții nu conferă însă oricărei convenții denumite „contract de cesiune” efectul de a transmite toate pozițiile procesuale ale cedentului, indiferent de natura raporturilor juridice în care acesta participă. Drepturile se transmit în conținutul și limitele lor juridice, astfel încât stipularea unor drepturi „litigioase și conexe” nu poate suplini identificarea dreptului material transmis și demonstrarea legăturii sale cu obiectul procesului.

Nu poate fi reținut nici argumentul că împrejurările examinate în procedura disciplinară, precum netransmiterea materialelor deținute în original ori pretinsul conflict de interese, ar justifica succesiunea prin posibilele lor consecințe patrimoniale. Faptul că aceeași conduită poate prezenta relevanță atât pentru răspunderea disciplinară, cât și pentru eventuale raporturi civile nu determină

identitatea acestor raporturi. Verificarea legalității deciziei disciplinare și examinarea unei pretenții civile împotriva avocatului au obiecte și condiții juridice distincte. În consecință, eventuala cesiune a unor drepturi rezultate din raporturile civile cu avocatul nu demonstrează automat transmiterea situației juridice protejate prin acțiunea în contencios administrativ.

În ceea ce privește susținerea că art. 70 din Codul de procedură civilă nu limitează succesiunea la creanțe certe, lichide și exigibile, Completul judiciar constată că această observație nu infirmă temeiul determinant al soluției contestate. Respingerea cererii nu se întemeiază pe lipsa caracterului cert, lichid ori exigibil al unei creanțe, ci pe faptul că nu s-a demonstrat transmiterea dreptului material dedus judecății și, corespunzător, ieșirea societății din raportul juridic litigios. Referirea normei la „alte cazuri de subrogare” extinde categoriile de situații în care poate interveni succesiunea, fără a înlătura necesitatea existenței unei transmiteri juridice relevante pentru cauza examinată.

Tot astfel, posibilitatea aplicării succesiunii procesuale în contenciosul administrativ nu presupune admiterea acesteia în orice litigiu administrativ în care se prezintă un contract de cesiune. Aplicarea suplimentară a art. 70 din Codul de procedură civilă trebuie realizată ținând seama de natura situației juridice deduse judecății. În sensul art. 17 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea urmărește protecția unui drept propriu pretins vătămat prin activitatea administrativă. Pentru înlocuirea titularului inițial este, așadar, necesară demonstrarea transmiterii acelei situații juridice, iar nu doar a unor drepturi civile care au o legătură factuală cu împrejurările litigiului.

Argumentul privind participarea anterioară a lui Onofrei Augustin la proces este, de asemenea, insuficient pentru admiterea cererii. Calitatea sa de participant și interesul propriu invocat în contestarea deciziei disciplinare trebuie distinse de calitatea de succesor al SRL „Nagoltrans”. Existența unei legături directe cu împrejurările cauzei nu dovedește că acesta a dobândit dreptul material în temeiul căruia societatea participă la proces. Succesiunea presupune preluarea situației juridice a predecesorului, iar această condiție nu poate fi înlocuită prin constatarea unui interes propriu al cesionarului.

În același sens, conexarea celor două acțiuni nu a modificat natura drepturilor invocate de fiecare participant și nu a transformat obiectul examinării într-un ansamblu al tuturor raporturilor patrimoniale existente sau viitoare cu avocatul. Examinarea comună a contestațiilor împotriva aceleiași decizii disciplinare nu determină confundarea pozițiilor juridice individuale ale reclamanților și nici transmiterea acestora între participanți.

Referitor la eventualitatea formulării de către Zagnat Cristian a unor acțiuni civile pentru repararea prejudiciului ori pentru atingerea adusă reputației profesionale, Completul judiciar reține că asemenea susțineri privesc litigii ipotetice, ale căror obiect, temei și componență procesuală nu sunt stabilite în prezenta cauză.

Posibilitatea ca soluția din contenciosul administrativ să fie invocată într-un alt proces nu constituie un temei autonom pentru succesiunea procesuală. Efectele contractului asupra unor asemenea raporturi vor putea fi apreciate în cadrul procedurilor în care drepturile și obligațiile respective vor fi efectiv deduse judecății.

Mai mult, eventuala calitate a societății de pârât într-un viitor litigiu civil nu poate fi considerată transmisă către cesionar numai în temeiul cesiunii drepturilor societății. Transmiterea unor drepturi și preluarea unor obligații reprezintă operațiuni juridice distincte, astfel încât invocarea riscului unor viitoare pretenții împotriva cedentului nu demonstrează înlocuirea acestuia în raportul juridic examinat în prezent.

Completul judiciar respinge și critica întemeiată pe faptul că prima instanță nu a constatat nulitatea contractului de cesiune. Validitatea unei convenții și aptitudinea acesteia de a produce succesiunea într-un anumit proces sunt chestiuni distincte. Un contract poate produce efecte între părțile sale în privința unor drepturi transmisibile, fără să determine înlocuirea cedentului într-un litigiu al cărui obiect nu îl constituie acele drepturi. În consecință, pentru respingerea cererii de succesiune nu era necesară constatarea nulității contractului, ci verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 70 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, respectarea acestor condiții nu poate fi calificată drept formalism excesiv. Posibilitatea participanților de a-și organiza apărarea și de a dispune de drepturile lor se exercită în cadrul prevăzut de lege, fără ca o convenție privată să oblige instanța să admită modificarea cadrului procesual în absența transmiterii situației juridice materiale relevante. Prin respingerea cererii, societatea nu este împiedicată să își susțină poziția în proces, iar Onofrei Augustin își păstrează posibilitatea de a exercita drepturile aferente calității sale procesuale.

În aceste condiții, considerentele primei instanțe privind caracterul personal al dreptului de contestare trebuie înțelese prin raportare la situația juridică examinată în prezenta cauză. Determinant pentru menținerea soluției este faptul că cesiunea invocată nu demonstrează transmiterea către Onofrei Augustin a situației juridice în temeiul căreia SRL „Nagoltrans” contestă actul administrativ și nici ieșirea acesteia din raportul juridic litigios.

Prin urmare, criticile formulate în recurs nu relevă întrunirea condițiilor legale pentru admiterea succesiunii procesuale și nu justifică anularea încheierii contestate. Prima instanță a respins întemeiat cererea, iar argumentele privind întinderea generală a cesiunii, interesul propriu al cesionarului și posibilele efecte civile ulterioare nu sunt de natură să determine o altă soluție.

În același sens, Completul judiciar reține că, în cauza *Zubac împotriva Croației [Marea Cameră],* nr. 40160/12, hotărârea din 5 aprilie 2018, §§ 96–98, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat necesitatea evitării atât a formalismului excesiv, care poate afecta accesul efectiv la instanță, cât și a unei flexibilități excesive, care ar înlătura cerințele procedurale stabilite de lege. Aplicarea normelor procedurale

trebuie apreciată în contextul întregii proceduri, ținând seama de scopurile securității juridice și bunei administrări a justiției.

Raportând aceste principii la circumstanțele cauzei, Completul judiciar constată că respingerea cererii de succesiune nu constituie manifestarea unui formalism excesiv, fiind întemeiată pe neîntrunirea condiției materiale necesare înlocuirii părții, respectiv transmiterea situației juridice deduse judecății. Soluția adoptată nu împiedică SRL „Nagoltrans” să își susțină acțiunea și nici nu înlătură participarea lui Onofrei Augustin în calitatea procesuală deja deținută. Prin urmare, verificarea condițiilor succesiunii asigură concordanța dintre cadrul procesual și raportul juridic litigios, fără a transforma cerințele legale într-un obstacol pentru examinarea contestațiilor formulate împotriva deciziei disciplinare.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Completul judiciar din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 2 iunie 2026, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către SRL „Nagoltrans”, administrator Onofrei Octavian.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 2 iunie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii:

Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae